

Secció III. Altres disposicions i actes administratius

CONSELL INSULAR D'EIVISSA

677   *Declaració com a festa d'interès cultural del Primer Diumenge de Maig a Santa Eulària des Riu*

El Ple extraordinari i urgent del Consell Insular d'Eivissa, sessió de dia 25 de gener de 2016, va aprovar per unanimitat dels membres del Ple (13), de conformitat amb l'article 7 del Reglament sobre el procediment a seguir per a la declaració de festes d'interès cultural a Eivissa, l'acord del Consell Executiu de data 22 de gener de 2016 en relació amb la declaració de Festes d'Interès Cultural (FIC) de les Festes del Primer Diumenge de Maig a Santa Eulària des Riu, del següent tenor literal:

Vist l'acord adoptat pel Consell Assessor de Cultura Popular i Tradicional d'Eivissa en data 14 de desembre de 2015, del tenor literal següent:

“1.- Introducció

Vist l'expedient d'incoació de la proposta de declaració de les celebracions del Primer Diumenge de Maig a Santa Eulària des Riu com a Festes d'Interès Cultural (FIC), s'emet informe que es proposarà per a la seua aprovació al Consell Assessor de Cultura Popular i Tradicional d'Eivissa i, posteriorment, al Consell Assessor de Cultura Popular i Tradicional de les Illes Balears. L'acord de declaració correspon al Ple del Consell Insular amb la proposta prèvia del Consell Executiu del Consell d'Eivissa.

Amb data 22 de novembre de 2012, i RGS núm. 6471, de 23 de novembre, es remet al Consell Insular d'Eivissa (RGE núm. 28338) certificació de l'acord plenari de l'Ajuntament de Santa Eulària des Riu, sol·licitant la declaració de les Festes del Primer Diumenge de Maig com a Festes d'Interès Cultural.

S'inicia l'expedient amb providència d'obertura signada per la consellera executiva del Departament d'Educació, Cultura i Patrimoni, Sra. Josefa Costa Costa, el 14 d'abril de 2015. En conseqüència s'emeten els preceptius informes jurídics, per la cap de Secció, Sra. Conchita Rebollo Laserna, el 15 d'abril, i l'informe tècnic, per part de la tècnica de Patrimoni, Sra. Cristina Palau Bonet, el 20 d'abril. A continuació i continuant el protocol aprovat en el Reglament sobre el procediment a seguir per a la declaració de festes d'interès cultural a Eivissa (BOIB núm. 35, de 10-03-2009), l'Ajuntament de Santa Eulària encarrega un informe històric al doctor Antoni Ferrer Abárzuza, conegut historiador local, de data 21 d'abril de 2015. El 24 d'abril de 2015 el Consell Assessor de Cultura Popular considera plenament justificada i motivada la declaració de la celebració del Primer Diumenge de Maig, al poble de Santa Eulària des Riu, com a festa d'interès cultural, en atenció al seu arrelament popular, acorda la incoació de l'expedient. Aquesta proposta és elevada al Consell Executiu del Consell d'Eivissa per part de la consellera executiva. I el 27 d'abril es certifica l'acord d'incoació de la proposta de declaració de la celebració del Primer Diumenge de Maig al poble de Santa Eulària des Riu com a Festa d'Interès Cultural.

Amb posterioritat, s'han practicat les diligències establertes, que han estat: les oportunes notificacions al Bisbat d'Eivissa, amb RGS 8780 de 04-09-2015; a l'Ajuntament de Santa Eulària des Riu, amb RGS 8782 de 04-09-2015; al Grup Folklòric de Ball Es Broll, amb RGS 8807 de 07-09-2015; a l'Associació de Carreters d'Eivissa, amb RGS 8836 de 07-09-2015. A més de sol·licitar informe consultiu a l'Institut d'Estudis Eivissencs amb RGS 9353 de 17-09-2015. Així com també es va procedir a la reglamentària publicació en el BOIB, que va tenir efecte en el seu número 141 de 26 de setembre de 2015. El 09-11-2015 té entrada amb núm. de RGE 24885, la certificació de l'informe favorable emès per l'Institut d'Estudis Eivissencs. I el 19 de novembre es rep diligència de la cap de Negociat del RG del Consell Insular d'Eivissa per fer constar que acabat el termini preceptiu de vint dies des de la publicació al BOIB, i havent realitzat les pertinents recerques informàtiques, no consta que s'hagi presentat cap al·legació o suggeriment referit a la declaració del Primer Diumenge de Maig al Poble de Santa Eulària des Riu com a Festa d'Interès Cultural.

2.- Concepte festes. Festes populars i festes tradicionals.

Diversos antropòlegs i etnòlegs entenen que les festes són activitats socialitzadores, moments de comunicació i d'integració. Per Joan Prat i Jesús Contreras, la festa inclou i abraça un espectre amplíssim d'actuacions, comportaments i actituds que van d'allò individual a allò col·lectiu per una banda, i del que és idiosincràtic al que és general per l'altra. I adverteixen de les connotacions relliscoses que aporta l'adjectiu popular, especialment, donada la circumstància que durant quaranta anys de dictadura, s'ha pogut manipular el concepte, atenent a l'existència d'una Direcció General de Cultura Popular, i que com també s'explica en l'Exposició de Motius de la Llei balear de cultura popular i tradicional, la cultura popular i tradicional fou objecte d'una temptativa de desnaturalització, en la mesura en què aquell règim, que negava la pluralitat interna de l'Estat i, va pretendre buidar-la del seu contingut identitari profund.

Els antropòlegs citats recullen, i sembla interessant, la diferenciació que fa Jaume Colomer, entre festa popular i festa tradicional. La **festa**

tradicional seria la que es celebra any rere any tot i anar-se adaptant i evolucionant. És cert que les festes tradicionals han estat populars, però també poden ser-ne les festes creades de nou. En canvi, la **fiesta popular**, és una festa en la qual els homes i les dones que viuen a una comunitat són protagonistes d'allò que s'hi fa. És a dir, que són ells, tots ells, els qui fan la festa a la mida del seu gust. "Perquè una festa popular mereixi aquest nom, ha d'ésser del poble i per al poble, o sigui, la col·lectivització dels esforços individuals per tal de festejar la imaginació i la creativitat que donen sentit al quefer diari... Queda clar, que s'exclouen d'aquestes categories les festes institucionals i/o les celebracions imposades. És cert que totes tenen elements comuns, però, allò que hi canvia radicalment són els signes, els símbols i les actituds, com també les actuacions, els sentiments i les emocions que, respectivament i de manera vivencial, hi experimenten els protagonistes". (op. cit. 1987, p.10-12).

3.- Les festes de maig

Maig era el mes relacionat amb l'Antiga Roma amb la deessa Maia, encarregada del creixement de les plantes i a qui es dedicaven sacrificis per assegurar la fecunditat de camps i ramats. Instituídes aproximadament cap a l'any 240 aC, i, anualment i des de l'any 173 se celebraren les Ludi florales o Floralia, festes llicencioses i desinhibides. Mes presidit per Apol·lo, que sostenia al seu cap una cistella de flors, era un dels mesos més festius de Roma. També la tradició celta ha deixat els seus ritus en aquest mes de maig, especialment el culte als arbres, essent aquest un dels símbols més difosos, però que no trobam dins la festa que ens ocupa.

A darrers de l'època medieval, segons Ariño i Gómez, es construïren multitud d'ermites i llocs de devoció, i poc després trobam, ja a l'època moderna, les primeres romeries, concepte que volem introduir atès que alguns textos referits a la festa del Primer Diumenge de Maig, parlen de romeria, o més concretament de "romers", tot i que sembla que es referien a la rierada de persones caminant i amb carro que es traslladaven a Santa Eulària en aquest dia, per fer festa. Més darrerament s'han fet excursions a la Creu d'en Ribes, capella de devoció popular construïda a mitjan segle XIX, però sense ser exactament una romeria.

Per altra banda, i segons hem pogut constatar a la diversa bibliografia consultada sobre aquest assumpte, durant el mes de maig a multitud de pobles es repeteixen actes de devoció a la creu, a la Mare de Déu, romeries i celebracions amb presència molt important de flors i plantes i/o amb l'element simbòlic de l'arbre. No oblidem, que, d'una banda, per al cristianisme, el maig és el mes de les flors, el mes dedicat a la Mare de Déu. Sembla, com hem dit, que aquest costum de romeries es consolida a partir de la segona meitat del segle XVI, i com una necessitat de protecció divina i un desig de devoció.

En relació amb el tema que ens ocupa, ens és desconegut el moment en què s'inicien les festes del Primer Diumenge de Maig a Santa Eulària, però és curiós que l'any 1568, es parla d'"Iglesia nova que és feta on estava primer". Tot i així no és gens aclaridor, del tema de l'església vella, ni del moment d'inici d'aquestes festes.

Un altre element a tenir en compte és la relació amb la celebració del dia de la Mare de Déu del Roser, lligada als costums del dominics, i recordant que una de les capelles més antigues del nou temple, té aquesta advocació, segons expressa el bisbe Josep Móra el 1691 quan la va visitar.

Joan Amades, conegut etnòleg i folklorista català, que treballà el tema de costums, tradicions i celebracions al llarg de l'any, a tots els territoris catalans, diu que el Primer diumenge de maig és conegut amb la denominació de Diumenge de Roser o Roser de maig, perquè segons ell, en multitud de poblacions se celebra la festa de Roser.

4.- El primer Diumenge de Maig a Santa Eulària des Riu

MAIG DEL RECORD

La llum miraculosa d'aquell matí no era
la diària claror: desbordament.
El goig, transmès en testament d'abril,
amb el maig era encara més gojós.
Un clar deixondiment –a què?-, un alat
i nombrós cor en mi, i alt, entre el vent.
Esguardar, sentir, sense pensament ni motiu,
maig també viure, viure'm delerós.
Blanca rialla, ulls negres, per la fresca
i l'escalf de la festa –l'alegria,
dins meu, com era?- i la gentada errant.
Felicitat, amor, sense intent ni temença,
tothom, comunicable primavera,
amunt l'alè diví, i aquí, evocat, el gaudi.

Marià Villangómez Llobet

Poemes mediterranis. Obra poètica completa

Cal fer l'incís en què ni Joan Amades, insigne etnòleg i folklorista de les terres catalanes, ni el nostre folklorista eivissenc Joan Castelló, en els seus calendaris de feines i els de celebracions, que publica anualment a l'almanac El Pitiuso, donen notícia d'aquesta festa del Primer Diumenge de Maig, sens dubte, perquè els anys de llurs recerques foren els anys de postguerra, en què la festa havia decaïgut.

Sí que la mencionen Isidor Macabich, però com un record i una mica de passada i, Joan Mari Cardona que tampoc s'hi estén gaire. Tal volta es podria considerar que aquests historiadors, capellans, concebien aquesta celebració en la seua essència popular, allunyada de qüestions devotes?

Altres visitadors i viatgers del segle XIX, i principi del XX, no la mencionen. Hom pot pensar que tot i visitar Santa Eulària, no ho feren el mes de maig, per tant no conegueren la festa, o no consideraren important ressenyar-la. Sí ho fa l'Arxiduc:

"(...) La tranquilidad de la villa sólo se ve interrumpida una vez al año con motivo de una gran fiesta popular de carácter religioso. Lo que para la localidad de Sant Antoni representa la festividad de san Bartolomé, encuentra su par en Santa Eulària el primer domingo de mayo, ocasión en que se congegan en la villa gentes venidas de todos los rincones en torno". (op.cit. 1869, p. 216).

Aquesta curta descripció ofereix segons el nostre parer dues idees bàsiques: aquesta celebració **és una gran festa popular de caràcter religiós** i és una **ocasió en què es congreguen a la vil·la gent venguda de tots els racons de l'entorn**. I l'altra idea és que introdueix l'explicació d'una festa diferenciada de la festa patronal, que té lloc el mes de febrer, com passa també a Sant Antoni, (i ara també a Sant Josep). I, en aquest sentit ho podríem lligar a l'explicació que donen diversos autors de la "necessitat" de la gent de celebrar festes, com a elements d'interrupció de les obligacions quotidianes, per a l'esbarjo, la comunicació i la socialització. I, fins i tot, anant més enllà, Prat i Contreras, citen la teoria de Claude Gaignebet que explica que el calendari popular progressa al llarg de l'any en períodes aproximats de quaranta dies: Nadal, la Candelera (que coincidiria amb les antigues Lupercalies romanes), Quaresma, Pasqua (festa per excel·lència de l'equinocci de primavera)... i, quan aquesta s'escau en la primera data possible, al cap de quaranta dies ens trobem amb el primer de maig (assimilable a la festa celta de Beltaine, déu dels arbres i cristianitzada amb l'Ascensió; o bé els Ludi Florales romans. En aquest temps, ja els camps han donat fruits i, els mercats i les fires d'aquest temps li són dedicats (op. cit. 1987, p. 78-79).

Una altra descripció que cal mencionar és la d'Isidor Macabich:

"El primer Domingo de mayo, excursión a Sta. Eulalia, muy concurrida también, con bailes de la tierra y los consiguientes "rifadors".

Como que antiguamente eran muchos los de la Ciudad que acudían allá montados en burro -había pocos carros-, la vuelta resultaba con un natural cansancio, en contraste con la animación de la salida mañanera para la fiesta. De donde aquellas exclamaciones: ¿a on nau?- ¡a maig! (con entusiasmo). ¿De on veniu? - De maig... (Con decaimiento)."

I, ja per la publicació del calendari de festes de les Illes Balears (op. cit. 1992, p. 124), Joan Mari Cardona diu:

"Festa a la parròquia. El seu origen es relaciona amb l'Església Vella, nom donat a un pujol de la vora del mar. La tradició popular assegura que al cim del pujol es féu el primer temple de Santa Eulària i que un diumenge, a la sortida de missa, el temple caigué sobtadament. Com que, segons la mateixa tradició, ningú no en rebé cap d'any, l'esdeveniment miraculós fou atribuït a la intercessió de santa Eulària i, com a mostra d'agraïment, els pobladors del quartó varen prometre celebrar cada any una festa votiva en honor seu el primer diumenge de maig, ja que fou el dia de l'ensorrament. Els actes populars preparatius de la festa són diversos. Cap al migdia, com a acte central, missa. Hi sol haver mostra de plantes i flors i, entorn del dia de la festa, pujada a la creu d'en Ribes. Els darrers anys, participació de formacions musicals i populars de Catalunya, de Mallorca i d'uns altres indrets de la península."

L'Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera, en la corresponent veu, redactada per Tur Riera, recull també aquesta llegenda popular. No es sap quan va poder succeir això, però sobre l'existència i les possibles restes arqueològiques d'aquesta Església Vella, en parla abastament l'informe històric de Ferrer Abárzuza, sense poder concloure res definitiu.

I, finalment, i com comenta F. Abárzuza, ressenyar un fet històric no exempt d'importància: el novembre de 1543 es produeix una contesa turca, la gent es va refugiar a l'església fins a l'arribada de la milícia procedent de Vila. Independentment de la devoció mariana, és possible que es commemoràs aquest fet?

La qüestió és que la celebració del Primer Diumenge de Maig, amb la documentació coneguda, no la podem remuntar més amunt de la segona meitat del segle XIX, quan ja se'n parla com una festa anual consolidada, tot i que la llegenda popular la té considerada com una celebració bastant antiga, tenint en compte que el motiu central és, o sembla ser, l'ensorrament de l'Església Vella, pretesament ubicada a un cim, al lloc conegut com ses Estaques.

5.- La Llei 1/2002, de 19 de març, de cultura popular i tradicional de les Illes Balears i el seu àmbit d'aplicació de declaracions de FIC

L'esperit de la Llei 1/2002, de 19 de març, de cultura popular i tradicional de les Illes Balears, és protegir els elements que configuren i que defineixen la personalitat de cada poble, la seua identitat, que s'expressa en manifestacions com les festes, la música, els balls, l'artesanía, costums, gastronomia... Cada Consell Insular té la funció de conèixer tot allò que integra el patrimoni etnològic, i la potestat de declarar com a Festes d'Interès Cultural, aquelles manifestacions peculiars que caracteritzen la identitat d'un poble. No es tracta de declarar totes i cada una de les festes patronals de cada localitat, sinó més aviat aquelles celebracions més peculiars i diferenciadores de l'illa, que recullen trets, símbols i ritus de la cultura popular i tradicional.

En el cas de la festa del Primer Diumenge de Maig a Santa Eulària des Riu, concorren els fets de ser una festa amb origen "legendari", que per tradició ha perviscut fins als nostres dies, tot i a pesar que sembla que després de la Guerra Civil va decaure. I és una festa plenament popular, atesa la voluntat de la gent del poble de recuperar-la i mantenir-la tot i les seues diverses adaptacions. És a dir, i com ja hem comentat, es tracta d'una festa volguda pel poble, i recuperada i organitzada pel poble i destinada al gaudi del poble.

6.- Proposta d'acord de declaració de la festa i dels seus components

Segons l'article 5.3 de la Llei 1/2002, de 19 de març, de cultura popular i tradicional de les Illes Balears, l'acord de la declaració de festa d'interès cultural ha de definir les característiques que la componen i els elements que li són propis. Aquest punt està també recollit en l'exposició de motius del Reglament sobre el procediment a seguir per a la declaració de festes d'interès cultural a Eivissa (BOIB núm. 35 de 10-03-2009). I, tenint en compte, d'una banda la importància dels elements més peculiars i tradicionals, i, de l'altra, les adaptacions a les noves circumstàncies, l'evolució natural i els nous aspectes que aquesta comporta. Per aquesta raó, i fent-nos ressò de tots els informes emesos i que formen part del present expedient de proposta de declaració com a Festa d'Interès Cultural, les festes del Primer Diumenge de Maig a Santa Eulària des Riu, a continuació proposam la següent redacció per tal que pugui ser proposada com l'acord de declaració:

"La festa del Primer Diumenge de Maig de Santa Eulària des Riu no és la festa patronal del poble, que se celebra el 12 de febrer, Santa Eulària. La festa del Primer Diumenge de Maig és una manifestació popular en commemoració i agraïment a uns fets històrics o llegendaris que comporten la necessitat d'un poble d'expressar la seua joia a través de la festa, el ball, la música, els jocs, els costums, la gastronomia, els tallers d'artesanía... Les referències històriques ens assenyalen que aquest primer diumenge que enceta el mes de maig, els habitants de la localitat i els d'altres indrets de l'illa d'Eivissa s'ajuntaven a Santa Eulària des Riu per participar de diverses activitats religioses, festives i lúdiques. Existeixen referències de la missa, la processó, i fins i tot d'una romeria (aquesta romeria amb tota certesa es refereix a la riada de gent i carros que d'un indret i altre es dirigien a Santa Eulària des Riu aquest primer diumenge de maig, tal com es pot veure a V. Navarro, i a diferents notícies publicades al Diari de Ibiza, com per exemple, els anys 1905, 1920, 1921, 1924); dels rifadors i venedors ambulants o parades; dels engalanaments de flors, banderes, baladre i murta (D.I. anys 1921, 1923...), i les fileres de carros amb pagesos i pageses engalanats amb les millors mudes i empressades. No obstant això, cal fer menció a la festa amb el seu format antic i original, i que va decaure a partir de la Guerra Civil, i la festa actual producte de la recuperació d'aquesta expressió cultural pròpia de Santa Eulària des Riu, l'any 1978 per part de la Peña Esportiva de Santa Eulària i de la seua evolució i adaptació al temps actuals. Potser la principal diferència amb la festa antiga és que la modernització del transport, dels mitjans de comunicació i de difusió faciliten l'accés i el coneixement de la festa. La festa és com sempre un acte de comunicació i de socialització, més enllà de les circumstàncies de cada moment.

Com no podia ser d'una altra manera, el ball pagès hi té un protagonisme essencial, com a qualsevol altra celebració de l'illa. Hi hauria poques discussions sobre el que simbolitza i representa el ball pagès en la cultura popular i tradicional d'Eivissa.

Els venedors ambulants i els rifadors s'han vist substituïts per multitud de parades de tot tipus. Les desfilades de carros són un element emblemàtic sense la funcionalitat d'adés. Ara també s'hi afegixen les desfilades de cotxes i motos antigues. I la mostra d'oficis i artesanies tradicionals, com a element etnogràfic propi de l'illa i que són exaltats no com a pervivències, sinó com a elements, símbols identitaris, dignes de mostrar i de protegir, dins del context d'una normalització social de la cultura pròpia que fa possible la recuperació del prestigi de la cultura popular i tradicional. Actualment el programa d'activitats festives, musicals, culturals, d'esport i de lleure s'estén al llarg de gairebé dues setmanes.

Tot i així, el Primer diumenge es caracteritza per els següents elements essencials que tot i adaptar-se als nous temps, perviuen en la festa:

- Missa solemne al Puig de Missa
- Processó
- Ball pagès a la sortida de Missa
- Desfilada de carros i vehicles antics pels carrers del poble
- Ballada popular a la plaça d'Espanya
- Mostres, exposicions i parades diverses al passeig de s'Alamera
- Revetlla popular

La peculiaritat d'aquesta festa rau en el fet que en no ser la festa patronal, va decaure amb la Guerra Civil, però a final dels anys setanta es va

produir un revifament de la cultura popular i tradicional i el poble de Santa Eulària, encertadament, va saber conferir-li un aspecte renovat i és percebuda com la festa més vistosa i participativa de la localitat, deixant palès, que no és tant important pel que és o es fa, sinó sobretot, pel que representa, pel que simbolitza.

Tot i tenir components tradicionals, és una festa popular, en el sentit de festa del poble i destinada al poble, i, és una festa d'una gran capacitat de convocatòria, de propis i estranys, com així ho relaten diverses fonts, i que gaudeix d'una gran vitalitat perquè ha sabut evolucionar i adaptar-se als nous temps."

7.- BIBLIOGRAFIA

- AMADES, Joan. Costumari català. El curs de l'any. Volum III Corpus-Primavera. Salvat Editores, Barcelona, 1989.
- ARIÑO VILLARROYA, A. i GÓMEZ i SOLER, S.: La festa mare. Les festes en una era postcristiana. Col·lecció temes d'etnografia valenciana, 7. València, 2012.
- AUSTRIA, Arxiduc Luis Salvador de: Las antiguas Pitiusas. Leipzig, 1869 (edició traduïda de Palma, 1982).
- BARBERÁN, S.; TORRES, M. i CERVERA, L.: Esglésies d'Eivissa i Formentera. Ed. Mediterrània Eivissa, 2003.
- GONZÁLEZ PÉREZ, Clodio: A festa dos maios. Ir Indo ed. Vigo, 1989.
- JANER MANILA, Gabriel (dirigit per): Calendari de festes de les Illes Balears i Pitiüses. (la part de les Pitiüses va ser elaborada por Joan Marí Cardona). Editorial Alta Fulla. Fundació Serveis de Cultura Popular. Barcelona, 1992.
- MACABICH i LLOBET, Isidor: Historia de Ibiza. Volum IV. Barcelona, 1965.
- MARÍ CARDONA, Joan: "Església de Santa Eulària. Puig de Missa" Article publicat a la Prens de Ibiza, 1993.
- NAVARRO, Víctor: Costumbres en las Pitiusas. 1901.
- PORTE, Danielle: Fêtes romaines antiques. Clairsud, França, 2001.
- PRAT, Joan i CONTRERAS, Jesús: Les festes populars. Els llibres de la frontera. Coneguem Catalunya. Barcelona, 1987.
- SANSANO COSTA, Lina. "Calendari de festes d'Eivissa i Formentera. Festes, xacotes i festeig pagès" conferència publicada a: L'esplendor de la festa. Màgia i misteri de les festes antigues. Conferències realitzades en el marc de l'exposició. IEB, Barcelona, 2008.
- SILVA, Héctor i ROMAN, Susan. El libro de las tradiciones. Robin Book, Barcelona, 2000.
- Fiestas, juegos y espectáculos en la España medieval. Actas del VII Congreso de Cultura Medieval, celebrado en Aguilar de Campoo (Palencia) del 18 al 21 de Septiembre de 1995. Ediciones Polifemo, Madrid, 1999.
- Fiestas de España. FCC, Madrid, 2002.
- L'esplendor de la festa. Màgia i misteri de les festes antigues. Catàleg de l'exposició. IEB, Palma, 2006.
- Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera. Volum VIII, veu festa de maig (ATR). Consell Insular d'Eivissa i Formentera, 2004."

Els membres del Consell Assessor de Cultural Popular per unanimitat acorden aprovar l'informe proposta anterior i sol·licitar urgentment l'informe preceptiu del Consell Assessor de Cultura Popular i Tradicional de les Illes Balears, i que es segueixin els altres tràmits adients per la declaració pel Ple del Consell Insular de la Festa del Primer Diumenge de maig a Santa Eulària com a Festa d'Interès Cultural".

Havent-se sol·licitat informe preceptiu del Consell Assessor de Cultura Popular i Tradicional de les Illes Balears i atès l'acord favorable adoptat al respecte per aquest òrgan en data 14 de gener de 2016, del tenor literal següent: : "Per tot això, el Consell Assessor de Cultura Popular i Tradicional de les Illes Balears, d'acord amb l'informe favorable emès pel Consell Assessor Cultural Popular i Tradicional d'Eivissa de dia 14 de desembre de 2015, considera plenament justificada i motivada la sol·licitud, per la qual cosa, informa favorablement sobre la declaració de festa d'interès cultural la Festa del Primer Diumenge de Maig a Santa Eulària des Riu".

Atès el reglament sobre el procediment a seguir per a la declaració de festes d'interès cultural a Eivissa, publicat al BOIB núm. 35 de data 10 de març de 2009, que estableix al seu article 7 que la proposta de declaració serà realitzada pel Ple del Consell Insular a proposta del Consell Executiu.

Vist l'informe proposta emès per la cap de secció de cultura en data 20 de gener de 2016, amb el vist i conforme de la secretària tècnica de

Medi Ambient, Agricultura, Cultura, Educació, Patrimoni, Esports i Joventut.

En virtut de tot l'anterior i de les atribucions que tenc conferides pel Decret de Presidència núm. 287/2015, elevo al Consell Executiu la proposta d'adopció per part del Ple del Consell Insular d'Eivissa dels següents acords:

- 1.- Acordar la declaració de Festes d'Interès Cultural (FIC) de les Festes del Primer Diumenge de maig a Santa Eulària des Riu.
- 2.- Notificar-ho als interessats, a l'Ajuntament de Santa Eulària des Riu i al Govern de les Illes Balears.
- 3.- Publicar l'acord de declaració al Butlletí Oficial de les Illes Balears.
- 4.- Inscriure la declaració de Festa d'Interès Cultural de les Festes del Primer Diumenge de Maig de Santa Eulària des Riu al Registre Insular de festes d'interès cultural a l'illa d'Eivissa.

Eivissa, 25 de gener de 2016

**La secretària tècnica de Medi Ambient, Agricultura,
Cultura, Educació, Patrimoni, , Esports i Joventut,**

Maria Catalina Tur torres

